

Як у казці

Марина Слов'янова

ОЗНАЙОМЧИЙ ФРАГМЕНТ

© Видавництво «Богдан». Усі права застережено.

Фрагмент надано для ознайомлення. Повна книжка — nashaknyga.com.ua

Марина Слов'янова

Цікаві оповідки для маленьких читачів

ЮРКОВА СТЕЖИНА

Весна. Мати порається у квітнику. Юрась у неї за помічника.

— Як розрослася косиця, — каже мати. — Доведеться прорідити, щоб інших квіток не поглинула...

Косицею вона називає квітку з прямим та гострим, наче зрізаним навскоси листям. По-науковому — це ірис. А в селі на них часом кажуть півники. Мабуть, тому, що квітка в них пухнаста, ніжна, мов пір'їни на хвості красеня-півника.

— Залишу смужку по краях, а решту доведеться викинути, — сказала мати й заходилася викорчувувати косицю. — Оце й тобі робота, — звернулася вона до сина. — Принеси з комори ряденце та складай на нього викопані корчики. А тоді винесемо з подвір'я.

Юрась присів біля купи корінців, узяв одненького в руки, придивився.

— Мамо! — вигукнув здивовано. — То воно живе? Воно росте?

— Авжеж, — усміхнулася мати, — хоч і рання весна, а косиця вже покільчилася. Отака вона живуча...

Хлопчик поскладав на ряденце корінці, став, замислено оглянув подвір'я, тоді знову підійшов до матері.

— Ма, — поспитав Юрасик, — а якщо ці корінці посадити, вони приймуться?

— А чого ж, приймуться, — озвалася мати. — косиця невибаглива. Але де ти збираєшся садити?

Юрко пішов до повітки, взяв заступу. Однак інструмент цей був для нього завеликий, тому хлопчикові довелося сказати про свій задум.

— А можна кущиками косиці обсадити стежку через подвір'я?

Мати пильно глянула на сина.

— Тобі шкода їх викидати?